

WIGLAPOK

Egyes szám helyben
és vidéken:
két krajczár.

MEGJELEN MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

Egyes szám helyben
és vidéken:
két krajczár.

Kivágta magát.

— Oh, te rossz! te rossz! Ennyi leányt esókoltál, mielőtt feleségül vettél?

— Hallgass, Angyalkám! A példabeszéd is azt tartja:
„Próbálj ki mindent és tartsd meg a legjobbat.”

„Trilby dala“^{*)}.

Csillagfényes május estén,
Egymás mellett ültünk itt e kis padon,
Elmerülve mély hallgatagon . . . .
Ah, oly tisztán emlékszem én!
Fénylett a holdvilága,
A patak habja csillogott;
Besugárzá szép homlokod
Lelked tisztasága.

Szép ajkadon bájos mosoly.
Amely némán is oly sokat beszél,
Fürteiddel enyeleg a szél,
Szíveinkben az üdv hozol.

Csillagfényes májusi estén
Csak félve sugárzott a hold . . . .
Mert oly tiszta ragyogó nem volt,
Mint szememben a fény.

Csillagfényes holdas este
Fel-felkeresem a temetőt
Hogy leborulva fejfád előtt
Imádkozzam keseregve.
Hány közelgett azóta felém . . . !
De az első szent szerelmet,
Mely felvirult holdfény mellett
Soha nem lelém.

Csillagfényes, holdas éjen
Gyakran ülök a régi kis padon;
De az Édest már nem láthatom,
Lent nyugszik a sír ölében.
Bár közönséges bús történetem,
Szívem beh sokszor megsirat
Alig virult, már elhervadt
Szép első szerelem. Sz. G.

A házas élet.

Furcsa egy kalitka
Az a házas élet!
Kivágyik belőle,
A ki bele tévedt;
Bele kíváncsoznak,
Kik kívül rekednek . . .
Fura sorsa bizony
Ez az embereknek. —a.

^{*)} E közkeletűségű dal szövegét nem élvezhetik sokan, kik a francia nyelvet nem bírják. Kedveskedni óhajtunk magyar fordításával t. olvasóinknak.

Kijátszott eskü.

Uram, úgy éljek én, minthogy nem adhatom a szövetből egy métert 1 frt husz krajczáron alul. Ugy legyek én egész életemben boldog.

Vevő: Én pedig nem adok 70 kr-nál többet. (Elmenőben.)

Kereskedő a fiához: Adolf fiam, add te oda az urnak a portékát. Én nem adhatom, mert megesküdtem.

Enyhítő körülmény.

Apa: Mit hallok Sári, te az újságban keressz magadnak férjet?

Sári félve: Igen apa, de csak az apró hirdetésekben.

Visszavágás.

A folyton dicsérő udvarlóhoz.

Háziasszony: Ismét csak bók, mindig csak bók?

Udvarló: Tehetek e róla, hogy magában mindig csak magasztalni valót találok? Mindig csak szépet, soha kivetni valót.

Háziasszony: Én meg önben főleg azt a kivetni valót találok, hogy soha semmi kivetni valót nem talál.

A szentlélek.

K. kanonok püspök lett. A tiszteletére rendezett lakomán az új püspök B. kanonokot, egykori vetélytársát, gunyos biztatással imígy csipkedi. Térj te is magadba! Légy ájtatos; törekedjél te is a tökéletességre példás élettel és meglásd, a szentlélek téged is megszáll, püspökké lehetsz.

B. kanonok: Hagyd el! A szentlélek kétszer nem blamálja magát.

A katedra bölese.

Igen uraim! A levegő alkatrészeinek tulfinomsága miatt láthatatlan, de ha még is jó közlelől és alaposan megnézzük, akkor látható.

Borzasztó.

Férj: Miért sirt Pistike úgy az éjjel?

Nő: Azt álmodta, hogy — csukamáj olajat kell neki inni.

Csipős.

Aggszüz: Lássá ügyvéd ur, tegnap ismét hárman kérték meg a kezemet.

Ügyvéd (gunyosan): Ugy-e Nagysád telefon utján?

Eltalálta.

Magnás: Hisz maga hallatlan nagy kamatot kér; ezt alig lehet megfizetni!

Üzörös: Hi-hi-hi! Csak ne tessék úgy haragudni; ezt a váltócskát úgy se a gróf fizeti, hanem a kegyelmes mennyaszonyka.

Megfordítva esattan.

A: Ön völegény jelölt ur, bizonyosan ismeri azt a szép latin közmondást, hogy egy leánynak az erény a szülőktől kapott legszebb hozomány.

B: Igen ismerem de azt így kellene módosítani: A szülőktől kapott jó hozomány a legszebb erény.

Kótyagos állapot.

Borközi Gábor már a hatodik vagy hányadik pohárnál. Ez virsli! Igazán furesa; hol is kezdődik? Itt a jobb végénél vagy éppen megfordítva? . . . ?

Érthető czélzás.

„Mebántva érezné ön magát ha például azt mondanám önnek hogy számár?”

„Nem, nem“ ököllet fenyegetés „attól félek ön lenne az esetbe csunyan megbántva“.

Kaszárnya hang.

Örmester: Hallja önkénytelen ne feszítsen, ne henczegjen az uniformisban, mert még mindig olyan „ezibill“ formája van

Tullicizált díeséret.

Vevő: A felöltő tetszenék nekem, de nem eléggé elegáns.

Kereskedő: Be csalódik uraságod. Ha ebben a felöltőben látja majd a vevőjét, önkénytelenül „henczegőnek“ fogja mondani.

Vasuti pénztárnál.

Galicziai zsidó: Khérek ed djerek jegyet.

Pénztárnok: Hisz ön nem gyermek már?

Zsidó: Ki mondja azt? Hisz vagyok egy az Izrael gyermekeibül.

Hizelgő.

Kalocsai ur (egy bérkocsis fiához, aki kegyetlen rosszul hajt): No fiam Jóska, te reád sem lehet azt mondani, hogy fattyu volnál. Csak olyan czudarul értesz a hajtáshoz, mint az édesapád. Ismerem azt is jól.

Ó h a j.

Anya: Tizenkét óraker még világosságot láttam szobádban. Megállj, majd megtanítlak én elalvás előtt olvasni.

Leány: De édesanyám, hisz ezt már tudom, de ha megtanítasz arra, hogy lehet elalvás után olvasni, akkor nem kellene már gyertya.

Véletlen.

Tanító: Mikor halt meg Szt. István?

Tanuló: hallgat.

Tanító: Ezt sem tudod?

Tanuló: (zavartan:) Kérem tanító ur, én akkor véletlenül beteg voltam.

A telhetetlenek.

Egyleti szolga: Kérem a tagdíjat az „Éhező gyermekeket istápoló Egylet“ pénztárába.

Egyleti hölgy: Teremtő Isten! Négy éve fizetek már oda és azok a gyermekek még mindig éheznek.

Sajtóhiba.

Egy „Hozzá“ intézet versből:

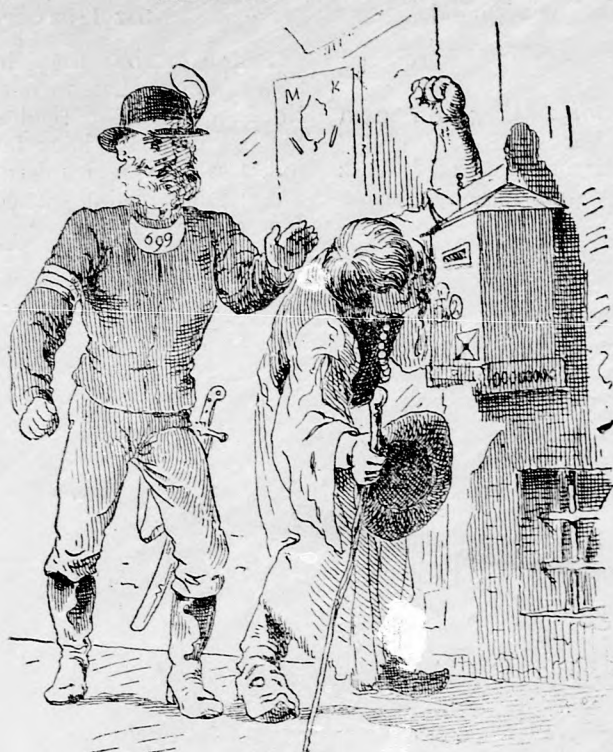
Elmerengve csüngtem

Hájdus oldalaidon

(Elmerengve csüngtem

Bájdus oldalaidon.)

Levélszekrény előtt.

Rendő: Hallja atyafi, mit csinál azzal a levélszekrényvel?
Paraszt: Az ebadta! már két hét előtt dobtam ide a feleségemhez egy levelet, de válasz még ma sem jött ki belőle.

Felsülés.

Nevezük Barkóczynének azt a matrónát, kinek gyengeje volt, hogy nagynevű emberek közeli ismeretségével szeretett kérkedni. A társaságban Madách Ádámját hasonlították össze Göthe Faustjával. A belépő Barkóczyné: Oh Madách Ádámról van szó? Igen jól ismertem; az ötvenes években sokszor táncoltam vele.

Borközi beszélgetés.

Első: Én már majdnem két év előtt beutaztam a világot.

Második: No én már sokkal messzebb is utaztam.

Egy predikációból:

És láthatjátok hűveim, mily bölcsen intézkedett a mindenható, hogy a halált életünk végére tette? Legalább mindenkinek jut ideje a halálra elkészülni.

Elárulta magát.

Feleség: Gábor, az csak még is borzasztó! Tegnap ismét be voltál rugva?

Férj: Ki mondja azt?

Feleség: A Kecskésné beszéli; a férjétől hallotta . . .

Férj: Milyen hazug is ez a Kecskés! Honnan tudja ő azt? Hisz ő volt berugva . . .

Feleség: Hát te hogy tudod azt?

Férj: Hogy ne tudnám, hisz ott feküdt mellettem az asztal alatt.

Sokoldalúság.

Nagyságos Igazgató Ur! Olvas-tam b. hirdetését, melyben ön pénztárost, urat vagy nőt keres, a ki kellő biztosítékkal és a pályához való hajlammal bír. Mint-hogy én az említett tulajdono-kat mind egyesítem magamban, bátor vagyok az áll. sa ajánlkozni.
 Mandák Jeromos.

Szavánál fogta.

— Mit, két forintot merészel az összes ruhákért ajánlani, hisz akkor inkább oda ajándékozom.

— Nüh! én ajándékba is elfogadom.

Szerkeszti: Király Béla. Kiadóhivatal, Budapest, VII. Klauzál-utca 5. szám.

»Hunnia« könyvnyomda, Budapest, Szerecsen-u. 65.